

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20910

гр. София, 17.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
закрито заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разглежда дело номер **5005** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 1, вр. 149, ал. 5, вр. чл. 147, ал. 2 и чл. 16 от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест на прокурор Х. Х. от Софийска градска прокуратура, отдел
„Гражданскосъдебен и административносъдебен надзор“ с искане за обявяване на нищожност на
изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР за
издаване на СУМПС №[ЕИК]/26.06.2024 г. на М. А. К. /М. А. К./, ЕГН [ЕГН], [дата на раждане]
в С., ЛНЧ [ЕГН], с наличен по делото адрес в [населено място], [община], [жк], [жилищен
адрес].

На 10.06.2025 г. е постъпила молба от заинтересована страна М. А. К. с искане да му бъде
предоставена безплатна правна помощ по чл. 21, ал. 1, т. 9 от Закона за правната помощ (ЗПП),
както и да му бъде осигурен преводач от арабски език. Към молбата е представена декларация за
семеино и имотно състояние и за годишния доход на член от семейството.

Съдът, като прецени така представената молба, приема следното:

Искането на М. А. К. за предоставяне на безплатна правна помощ се основава на разпоредбата на
чл. 22, ал. 1, т. 9 ЗПП, според която такава се предоставя на чужденци, спрямо които е приложена
принудителна административна мярка, и чужденци, настанени в специален дом за временно
настаняване на чужденци по реда на Закона за чужденците в Република България, които не
разполагат със средства и желаят да ползват адвокатска защита.

Конкретният случай не е такъв. Предмет на настоящото съдебно производство не е приложена
спрямо М. А. К. принудителна административна мярка. Същият не е чужденец, настанен в
специален дом за временно настаняване на чужденци по реда на ЗЧРБ. Не попада и в хипотезата
на т. 10 на чл. 22, ал. 1 ЗПП - лице, на което е отказан или е отнет статут на лице без гражданство
в Република България или е прекратено производството за предоставяне на статут на лице без
гражданство по реда на ЗЧРБ.

Същевременно съдът съобщава, че съгласно чл. 23, ал. 2 ЗПП системата за правна помощ
обхваща случаите, когато страната по административно дело не разполага със средства за

заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. В тези случаи лицето не дължи възстановяване на разноските за предоставената правна помощ. Според чл. 23, ал. 3 ЗПП по административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Тази преценка се извършва, като се вземе предвид следното: 1. доходите на лицето или на неговото семейство; 2. имущественото състояние, удостоверено с декларация; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата заетост; 6. възрастта; 7. други обстоятелства.

Следователно обстоятелствата, подлежащи на преценка при постъпила молба за предоставяне на правна помощ са лицето да е в невъзможност да си осигури адвокатска защита поради липса на средства за заплащане на хонорар на адвоката и интересите на правосъдието да изискват това, което следва от разпоредбата на чл. 23, ал. 2 ЗПП, както и предоставянето на правна помощ по чл. 21, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗПП да е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за такава - чл. 24, ал. 1, т. 1 ЗПП. Само наличието на тези кумулативно предвидени законови предпоставки са условие за уважаване на искането.

В случая се касае за съдебноадминистративно производство, в което по закон не се предвижда задължителна адвокатска защита. В това производство на основание чл. 9, ал. 3 и ал. 4 АПК е приложим принципът на служебното начало, като задължение на съда е служебно, пълно и всеобхватно да провери валидността на оспореното с протеста на СГП волеизявление за издаване на СУМПС. Засиленото служебно начало е гаранция, че правата на заинтересованата страна няма да бъдат нарушени. Ето защо и по аргумент от чл. 23, ал. 2 ЗПП съдът намира, че интересите на правосъдието не налагат М. А. К. да бъде защитаван от адвокат, още повече, че настоящото дело не представлява фактическа и правна сложност и евентуално предоставената безплатна правна помощ не би била съизмерима с ползата, която тя би донесла на кандидатстващия.

Допълнителен аргумент е и разпоредбата на чл. 3 ЗПП, в която законодателят е разяснил целите на закона, а именно да се гарантира равен достъп на лицата до правосъдие чрез осигуряване и предоставяне на ефективна правна помощ. Принципът на ефективна съдебна защита е застъпен и в чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като в решение по дело C-279/2009, макар и постановено във връзка с въпроса за възможността за предоставяне на правна помощ на юридически лица, се разяснява принципната позиция на СЕС относно преценката, която националният съд следва да направи при решаване на въпроса за предоставяне на правна помощ. Посочено е, че в рамките на тази преценка националният съд може да вземе предвид предмета на спора, доколко има основания да се очаква, че молителят ще спечели делото, значимостта на неговия интерес, сложността на приложимото право и производство и възможността му ефективно да защитава позицията си по делото – възможност, която ще бъде обезпечена с назначаване на преводач на заинтересованата страна по време на съдебното заседание.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 95, ал. 5 ГПК, вр. чл. 144 АПК и чл. 25, ал. 1, изр. 2-ро ЗПП Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на М. А. К. за предоставяне на безплатна правна помощ по чл. 22, ал. 1, т. 9 и чл. 23, ал. 2 от Закона за правната помощ.

НАЗНАЧАВА на основание чл. 14, ал. 2 АПК преводач от/на арабски език, който да бъде уведомен за датата на насроченото открито съдебно заседание.

Определението в частта, с която се оставя без уважение искането за предоставяне на правна

помощ, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на заинтересованата страна по аргумент от чл. 95, ал. 5 ГПК.
В останалата част определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: